Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central, judecător Mihaela Angheluță
Dosarul nr. 2r-1756/26
(2-26081531-02-2r-13082026)

D E C I Z I E

26 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Violeta Gîrleanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocata Ludmila Armanu-Ghemu, în interesele Dariei Buruiană,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 6 iulie 2026, prin care s-a respins cererea de asigurare a acţiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare înaintată de Daria Buruiană către Ludmila Albu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, -

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 26 iunie 2026, avocata Ludmila Armanu-Ghemu, în interesele Dariei Buruiană, a înaintat o cerere de chemare în judecată către Ludmila Albu cu privire la încasarea datoriei în sumă de 3281, 60 euro, cheltuielile de asistentă juridică în sumă de 12000 lei, taxa de stat 2534 lei, taxa de timbru 200 lei.

Concomitent, reprezentanta reclamantei a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor bănești din conturile bancare ale pârâtei, în limita valorii acțiunii, în cuantum de 3 281,26 euro.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii, reclamanta a invocat existența unui risc iminent ca executarea unei eventuale hotărâri judecătorești să devină imposibilă sau să fie considerabil îngreunată.

În acest sens, a menționat că pârâta nu și-a executat obligațiile pecuniare asumate prin recipisă și nu a restituit suma datorată, deși termenul de executare a obligației a expirat. Totodată, reclamanta a susținut că pârâta se eschivează cu rea-credință de la executarea obligației, fără a întreprinde vreo acțiune în vederea stingerii datoriei.

De asemenea, a relevat că pârâta se află în afara țării, iar data revenirii acesteia este necunoscută, circumstanță care, în opinia sa, sporește riscul îngreunării executării unei eventuale hotărâri judecătorești și justifică aplicarea măsurilor de asigurare solicitate.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 6 iulie 2026, s-a respins cererea privind aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în

judecată depusă de Daria Buruiană către Ludmila Albu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea emisă, la data de 6 august 2026 avocata Ludmila Armanu-Ghemu, în interesele Dariei Buruiană, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 6 iulie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei decizii, prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, reprezentanta recurentei a susținut că, având în vedere că obiectul litigiului îl constituie încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere, iar pârâta nu și-a executat obligațiile pecuniare asumate și nu a restituit datoria în termenul stabilit, se eschivează cu rea-credință de la executarea obligațiilor, se află în afara țării, fără a se cunoaște data revenirii acesteia, și se confruntă cu o situație financiară precară, există riscul iminent al imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii. În consecință, recurenta a considerat că există riscul ca sumele solicitate să nu mai poată fi recuperate.

Totodată, recurenta a invocat că, la pronunțarea încheierii contestate, prima instanță nu a ținut cont de riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești și a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special la cauza Prodan c. Moldovei (cererea nr. 49806/99), prin care s-a statuat că dreptul de acces la o instanță, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți. În acest context, recurenta a invocat și principiul protecției dreptului de proprietate, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, susținând necesitatea adoptării unor măsuri efective pentru a preveni periclitarea realizării creanței sale.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei Colegiul judiciar a constatat, că încheierea contestată a fost emisă la 6 iulie 2026 și recepționată de către partea recurentă la data de 31 iulie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul înregistrat la 6 august 2026, a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este întemeiat şi pasibil de admis, cu casarea încheierii contestate, soluționând prin decizie problema în fond, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. c) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În temeiul art. 175 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Astfel, Colegiul reține că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie pretențiile reclamantei Daria Buruiană față de pârâta Ludmila Albu privind încasarea datoriei în sumă de 3 281,60 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamanta a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, invocând necesitatea garantării executării unei eventuale hotărâri judecătorești și existența riscului ca, până la soluționarea definitivă a cauzei, patrimoniul pârâtei să fie diminuat sau modificat într-un mod care ar putea îngreuna executarea acesteia.

Colegiul judiciar reține, că instituția asigurării acțiunii are caracter preventiv și urmărește să garanteze executarea efectivă a hotărârii judecătorești, prin conservarea situației patrimoniale necesare realizării drepturilor pretinse pe durata examinării cauzei. Prin urmare, la soluționarea unei asemenea cereri, instanța urmează să verifice dacă există circumstanțe concrete care să justifice în mod rezonabil concluzia că neaplicarea măsurilor solicitate ar putea îngreuna sau face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Instanța de fond, examinând cererea de asigurare a acțiunii prin prisma circumstanțelor cauzei și a normelor de drept aplicabile, a respins-o ca neîntemeiată, reținând că reclamanta nu a motivat suficient necesitatea aplicării măsurilor solicitate și nu a prezentat probe care să ateste întreprinderea de către pârâtă a unor acțiuni sau inacțiuni susceptibile să împiedice executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. Prin urmare, instanța a concluzionat că reclamanta nu a demonstrat existența unor circumstanțe concrete, care ar putea determina imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri de încasare a datoriei, în sensul art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, simpla invocare a normelor legale referitoare la asigurarea acțiunii nefiind suficientă pentru admiterea cererii.

Colegiul judiciar apreciază însă că o asemenea concluzie a instanței de fond este neîntemeiată, întrucât, la soluționarea cererii de asigurare a acțiunii, instanța urma să examineze în mod cumulativ circumstanțele invocate de reclamantă, natura pretențiilor formulate și riscurile pe care le-ar putea genera neaplicarea măsurilor solicitate asupra executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

În acest sens, Colegiul reține că reclamanta și-a întemeiat cererea de asigurare a acțiunii pe faptul că pârâta nu și-a executat obligațiile pecuniare asumate, nu a restituit suma datorată în termenul stabilit, iar, potrivit susținerilor reclamantei, se află în afara țării, fără a fi cunoscută data revenirii acesteia. Reclamanta a invocat, de asemenea, eschivarea pârâtei de la executarea obligațiilor asumate și situația financiară precară a acesteia, circumstanțe pe care le consideră relevante pentru aprecierea riscului de neexecutare a unei eventuale hotărâri judecătorești.

Deși aceste susțineri nu conduc, prin ele însele, la concluzia certă că executarea hotărârii judecătorești va deveni imposibilă, ele trebuiau examinate de prima instanță prin prisma scopului preventiv al asigurării acțiunii și a necesității menținerii unui echilibru între interesele procesuale ale părților. Or, măsurile de asigurare a acțiunii nu presupun stabilirea anticipată a certitudinii neexecutării hotărârii, ci existența unor împrejurări care să justifice în mod rezonabil necesitatea prevenirii unui asemenea risc.

Totodată, Colegiul judiciar subliniază că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu poate fi condiționată de prezentarea unor probe care să demonstreze cu certitudine existența unor acte de înstrăinare sau de sustragere a bunurilor de către pârâtă, întrucât o asemenea abordare ar lipsi instituția asigurării acțiunii de caracterul său preventiv.

În acest context, Colegiul reține că aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu presupune demonstrarea unei intenții certe și iminente a pârâtei de a-și înstrăina patrimoniul sau de a se eschiva de la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești. Scopul acestor măsuri constă tocmai în prevenirea unor asemenea consecințe și în conservarea garanțiilor patrimoniale necesare pentru asigurarea executării hotărârii ce ar putea fi pronunțată.

Prin urmare, la aprecierea existenței riscului procesual, instanța urmează să examineze în ansamblu natura pretențiilor formulate, cuantumul acestora, circumstanțele concrete invocate de reclamantă, precum și eventualele consecințe ale neaplicării măsurilor solicitate asupra executării unei hotărâri judecătorești favorabile.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar reține că reclamanta a invocat neexecutarea obligațiilor pecuniare de către pârâtă, lipsa restituirii datoriei în termenul stabilit, precum și faptul că aceasta se află în afara țării, fără a fi cunoscută data revenirii. Privite în ansamblu, aceste împrejurări impun o examinare efectivă a riscului de neexecutare și a necesității conservării patrimoniului pârâtei, pentru a preveni eventuala îngreunare a realizării drepturilor pretinse de reclamantă.

În același timp, Colegiul subliniază că măsurile de asigurare a acțiunii trebuie să fie proporționale cu scopul urmărit și să nu depășească limitele necesare pentru garantarea executării eventualei hotărâri judecătorești. În acest sens, măsurile urmează a fi aplicate în limita valorii pretențiilor deduse judecății, respectiv a sumei de 3281,60 euro, fără a afecta în mod nejustificat drepturile patrimoniale ale pârâtului.

În concluzie, Colegiul civil conchide că sunt întrunite condițiile legale pentru admiterea cererii de asigurare a acțiunii, măsura solicitată fiind una proporțională, rațională și echitabilă în raport cu obiectul litigiului, motiv pentru care consideră necesar de a admite recursul, de a casa încheierea primei instanţe, şi de a soluționa prin decizie problema în fond, prin pronunțarea unei soluții de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În conformitate cu art. 427 lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de avocata Ludmila Armanu-Ghemu, în interesele Dariei Buruiană.

Se casează încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 6 iulie 2026, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă, la cererea de chemare înaintată de Daria Buruiană către Ludmila Albu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și se soluționează prin decizie problema în fond, prin care:

Se admite cererea reclamantei Daria Buruiană cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

Se aplică sechestru asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor bănești din conturilor bancare ce aparțin pîrîtei Ludmila Albu (IDNO:*****), în limita sumei de 3 281,60 (trei mii două sute optzeci și unu euro și 60 de eurocenți).

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Violeta
Gîrleanu